

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Ioanni Miræo Episcopatum declinanti Lusus, de vmbrâ corporis
pedissequâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](#)

*Sic magis atque magis virtuti debita spernens
Munera, & oblatos fugiens MIRÆ fauores,
Anuersæ stringere manū; circumque volutus
Nequidquam, meritæ sertis decorabere vittæ.*

Canebat Iacobus de Cater.

IOANNI MIRÆ
Episcopatum declinanti
Lusus, de vmbra corporis pedissequâ.

*I*gneus æthereas Dictator scanderat oras,
Flammabatque poli vultus, nitidumque cubile
Astrorum, lucis radio meliore premebat:
Cum forte ardenti properans sub sole viator
Extimuit comites umbras, obuerisque præbens
Terga fugæ, propriæ trepidabat imagine formæ.
Plutonem laxasse Erebum, rupisse catenas
Eumenides, castrisque in se surgentia credit
Tartara, & exangues iterum praludere manes:
Pennificat formido gradus: percurrit anhelâ
Fauce nemus, tremulumque agitant suspiria pectus.
Illa fugit, sequiturque tamen: simulatque labores,
Et domini motus imitatrix umbra refingit:
Quoque rotat sese, sociata pedissequa fertur
Nondum lassa comes: gressusque fatigat heriles,
Velocesque metus simulatrix pingit imago.
Sic post quam proprios diffudit pulchrius ignes
Virtutis MIRÆ iubar, diraque tenebras
Dispulit inuidia; simulacra sequacia famæ,
Augustosque fugis titulos: famulatus honorum
Insequitur, cinguitque propinquis gloria turmis:

Vicinus

Vicinus te stipat honos, laudisque fatigat
 Umbras tuæ: ast medis contrâ luctaris arenis;
 Aduersaque vibrans hastas inimicâque tela,
 In te bella mones, delusaque fulmina dextræ.
 Auctorem petiere suum; propriisque ruinis
 Gaudent, & rabies cognatâ in imagine pugnat.
 Qualiter auratâ quondam cùm lampade Phœbe
 Extuleras sublime caput, dum nocte fauenti
 Insidiis, falsas fingebas luce figuræ,
 Hostilesque acies, signisque micantia castra;
 Barbarus elusis torquebat spicula neruis,
 Et proprias furuis ardebat sanus in umbras.
 Non fugies umquam MIRÆ sequacia morum
 Præmia, non fugies umbrantia præmia vitam,
 Dum virtus titulorum emprix aut vita recedat.

Hieronymus van Seurck.

I O A N N I M I R Æ O
Hæresios fortissimo expugnatori.

us.
BElgI delicie, sacra & sincera bonorum
 Congeries MIRÆ veni: procede secundis
 Alitibus, meritâque caput constringe tiarâ,
 Et sacrum dignare pedum. Quoniam usque retardas
 Aduatici pia vota soli? succurre ruenti
 Hen Patriæ. tibi se hæc dudum reparanda reseruant
 Secula, Barbaricis quondam concussa ruinis.
 Tu doctus læsa squallentia vulnera pacis
 Impositâ sanare manu, fecundâque culpa
 Tempora in antiquum rursum renocare metallum.
 Nunc, MIRÆ, nefas, iam nunc decet ire recentes

Deter-

